

CÍMLAP SZÉPIRODALOM NAPLOPÓ
KRITIKA/ESSZÉ HELYSZÍNELŐ
FOLYAMIRÁNY LAPSZÁMOK PARTNEREINK
KORÁBBI ROVATAINK IMPRESSZUM

[Home](#) > [Kiemelt](#) > [Nagy-Laczkó Balázs prózája](#)

Nagy-Laczkó Balázs prózája

kiemelt szépirás szépirodalom Posted 2024.07.01. | by

online_ISZ



Urbantistresse felvétele

Kaktuszelidítés

A türelem rózsát terem. A rózsza meg tűskét.

Szabó Lili és nővére, Luca szenvedélyesen gyűjtötték a kaktuszokat. Nagymamájuk, Lenke néni hivatásos világjáró és felfedező volt, és akárhányszor hazatért valamelyik útjáról, hozott haza a lánykáknak egy-egy újabb kaktuszt a gyűjteményükbe.

Akadtak közönséges zöld, barna, vörös és fehér sivatagi medve- és rókatalp kaktuszaik. Hegyi és tengeri sünkaktuszaik. Kősvatagi kavicskaktuszaik. Mexikói, nevadai kaktuszaik. Volt kaktuszuk a messzi Afrikából, Ázsiából és a még messzibb Ausztráliából is. De a Szabó testvérek különösen a pikkelykaktuszaikra voltak büszkék. Ezek egytől egyig úgy festettek mintha összetekeredve-gömbölyödve alvó kis gyíkocskák vagy kígyók lennének. Néha meg is esett, hogy valóban elaludt egy-egy gyanútlan fűrge gyík valamelyik mellett, mígnem aztán – többnyire locsoláskor – ki nem derült a turpisság. Pikkelykaktusza senki másnak nem volt az utcában, de még a városban se.

Egy napon aztán vendégségben voltak unokatestvérüknél, Leventénél, aki – mint a szülőktől megtudták – éppen a minap talált egy téli álmából frissen kelt öreg és kótyagos sünt az almafa alatt. Gondolta bevviszi kicsit melegedni, míg jobban magához tér. Valójában Levente szerette volna megtartani a sünt kisbarátnak. Olyannak, aki majd megissza a tejet, ha nincs hozzá kakaó és megeszi az almacsutkát, ahogy azt a másik kisbarátja, Bori szokta csinálni az óvodában, akit viszont nem tud hazahozni, bármennyire is szeretné.

A sünnek azonban egészen más volt erről a véleménye, és hát meg kell hagyni azt is, hogy a sünök – különösen, ha öregek, álmagok és kótyagosak – nem szívesen cserélik le a megszokott, üde kerti gyepet és harmatáztatta gízgast holmi házi szobákra száraz szőnyegekkel,

kemény és csúszós parkettákkal és kőpadlókkal. Még ha történetesen padlófűtés van, akkor se.

Leventét a sün tehát megszurta, méghozzá *nagyon durván megszurta*. Amitől Leventének – ahogy anyukája és apukája mesélték az asztalnál – *egy életre elege lett minden létező szúrós ízéből*, de még *miccsodából* is, legyen az *akármí*.

Ugyanezen a hétvégén tudta meg Lili és Luca azt is, hogy következő szombaton fogják Leventéjük visszaadni a látogatást, ami történetesen azt jelenti, hogy átjönnek hozzájuk. Lili nem teljesen értette ugyan, hogy Leventéék miért ne tarthatnák meg maguknak a látogatást, hiszen szívesen adták, amihez Luca még azt is hozzátette, hogy ajándékot nem szokás visszaadni – de hát a látogatás az más dolog, ráadásul máshogy is működik. Legalábbis a Szabó szülők szerint.

Lili, Luca és a szüleik a látogatás „visszaadása” miatt már másnap nekiálltak a gyanútlan kaktuszokat tüskétleníteni. Előbb megpróbálták a tüskéket szemöldökcsipesszel kiszedni, ami egyrészt borzasztó lassú és pepecselő munka volt, másrészt eleve csupán a vékonyabb szálú, puhább tüskéknél működött. A vaskosabb tüskéket körömcsipesszel, metszőollóval vágták rövidre, majd csiszolópapírral polírozták el a helyüket, ami szintén szörnyen fárasztónak bizonyult.

Előbb a fodrászolló – Szabó papa történetesen fodrázsként dolgozott egy időben –, majd a villanyborotva is előkerült a fürdőszobából. Szegény pamacsaktuszokat legyantázták, míg a kampóskaktuszok irdatlan horgaik végére parafadugókat kaptak.

Utoljára maradtak a féltve őrzött pikkelykaktuszok. A pikkelyeket a nagy késsel Szabó mama távolította el, aki szenvedélyes horgászként igen gyakorlott volt az ilyesmiben.

A kaktuszok után Szabóék eldugták a varrókészletet a házban fellelhető kötő-, varró- és gombostűkkel. A villák mindegyikét odaadták megőrzésre az egyik szomszédnak, a fogpiszkálókkal és hústűkkel együtt.

A kert végében egy terebélyes rózsabokor foglalt helyet méltóságteljesen.

– Nincsen rózsza tövis nélkül! jelentette ki az éppen akkor megérkező nagymama, így végül a túskeeltávolító-hadművelet helyett ezúttal egy közönséges körbekordonozás és három jól láthatóan elhelyezett, sebtében kinyomatott tábla – ekkor már szombat reggel volt – mellett döntöttek, az alábbi felirattal:

Vigyázat: tövisveszély!

Rózsza csak saját felelősségre!

Belépés nincs!

A látogatás után szűrés, bökés és – legalábbis a vendégek számára mindenképpen – fájdalommentesen az evőeszközök visszakerültek jogos tulajdonosaikhoz, Szabóékhoz, ahogy szépen sorban visszatértek megszokott fiókjaikba és polcaikra a kötő- és varrótűk, de még a fogpiszkálók is.

Csak a kaktuszok nem növesztették vissza a tüskéiket. És ami különösen szokatlan volt, azon a nyáron virágot sem hoztak.

A rózsza viszont a kert végében szerencsére mit se törődött semmivel.



**Nagy-
Laczkó
Balázs
(1989,
Gyula)**

Kisprózái
az *Élet* és

Irodalomban, a *Tiszatáj Online*-on, valamint a *Kötőszavak (Cuvinte de legătură)* című kétnyelvű antológiában jelentek meg. Rendszeresen publikál tudományos ismeretterjesztő írásokat a *Csabai Mérleg* hasábjain és a *Napi Táptudás* nevű blogon.

TAGS: Nagy-Laczkó Balázs

Próza

Search ...



Egy tiszta szellem köszöntése – 1925. február 14-én született Rákos Péter

2025.02.14. by ISZ_online

0



Elidőzni a hal(l)hatatlansággal – interjú Kőrössi P. Józseffel a Konrad György-beszélgetőkönyvről

2025.02.13. by ISZ_online

0



Orcsik Roland regényrészlete

2025.02.11. by ISZ_online

0



Fábrián Judit versei

2025.02.09. by online_ISZ

0



„Ami a jelenben megadatik” – Molnár Erzsébet interjúja Bartalos Tóth Ivetával a Helé című kötetéről

2025.02.06. by online_ISZ

0



Szegedi Eszter versei

2025.02.04. by online_ISZ

0



Kortárs cseh líra (Irodalmi Szemle 2025/2.)

2025.02.03. by ISZ

0



Gergely Anna Jázmin versei

2025.02.02. by ISZ_online

0



Takács-Csomai Zsófia prózája

2025.01.30. by online_ISZ

0



Polgár Anikó az 50 éves Mizser Attilát köszöntő prózaverse

2025.01.26. by online_ISZ

0

Rácz Boglárka prózája

2025.01.24. by online_ISZ



0



Csanda Gábor az 50 éves Mizser Attilát köszöntő verse

2025.01.23. by online_ISZ

0



Körzőütem – Levél Amerikából – Demény Péter esszéje

2025.01.21. by ISZ_online

0



Murányi Zita versei

2025.01.16. by online_ISZ

0



Zofia Nałkowska regényrészlete Petneki Noémi fordításában

2025.01.15. by ISZ_online

0